

Rolf Nilson:

Det är nödvändigt att räkna liken

Jag har med två inlägg bidragit till debatten om "nyleninismen", i VB 36 1998 och i Sydsvenska Dagbladet under aktuella frågor den 26 november. Jag kan konstatera att min världsbild och demokratisyn och Jenny Lindahls, Kalle Larssons m fl med all sannolikhet skiljer sig åt på flera väsentliga punkter:

■ Jag anser inte att den unga vänsterns framträdande namn är utsatta för en illasinnad borgerlig massmediekampanj.

■ Jag anser inte att den demokratiska vänstern har något att förlora på en ordentlig genomlysning av Lenins och sovjetstatens illdåd.

■ Jag anser inte att ett upphävande av den privata äganderätten till produktionsmedlen på något sätt främjar demokratin.

■ Jag anser inte att det finns någon annan form av demokrati som är bättre än den parlamentariska eller "liberala demokratin" för att använda Matz Gustafssons uttryck.

Mitt intryck är att vi i mycket lever i skilda världar.

Om man börjar med massmedia och dess agerande. Jag är en relativt storkonsument av mediaprodukter och känner inte igen den "hysteriska" behandlingen av Lenin, som Jenny Lindahl och andra talade om. Men jag minns när Svenska Dagbladet i en första ledare mitt under valrörelsen ondgjorde sig över journalistkårens vänstersympatier. Ledaren hävdade att det var därför, som vänsterpartiet behandlades så milt i pressen. En undersökning hade då visat att mediafolk i mycket stor utsträckning sympatiserade med vänsterpartiet. Ser man till den nu aktuella debatten har Lindahl och Larsson fått stort utrymme för att utveckla sina synpunkter. Denna bakgrund är viktig att komma ihåg innan man ger sig hän åt alltför vidlyftiga konspirationsresonemang. Det är också klart att tidningarnas ledarskribenter producerar åsikter i samklang med sin tidnings ideologiska profil. Där gäller samma regler för Barometern, Dala Demokraten Vänsterpress och Norrskensflamman.

Jag anser själv att det är viktigt att vänstern granskas kritiskt av oberoende massmedia och jag redovisade några av skälen för detta

"Det är lätt för oss att glömma att vänsterpartiet i dag är en del av den politiska makten"

i min artikel i Sydsvenskan. Det är lätt för oss att glömma att Vänsterpartiet i dag är en del av den politiska makten och av det politiska etablisemanget i Sverige och att Jenny Lindahl, Kalle Larsson och Lars Ohly är personer med politisk

makt. Det är dessutom inte mycket mer än tio år sedan Vänsterpartiets förhållande till staterna och partierna i sovjetimperiet var minst sagt problematiska.

Den demokratiska vänstern har allt att vinna på att man kallar saker vid dess rätta namn. Man skall kalla en spade för en spade och en massmördare för en massmördare. Man skall kalla en diktatur för diktatur och inte för folkrepublik. Det är fullständigt fel tänkt när man tror att en ordentlig genomlysning av Lenins, Stalins och efterföljarnas gärningar eller av sovjetimperiets historia på något sätt skulle utgöra ett hot mot krav på social rättvisa och ekonomisk demokrati. Jag tror att det är fruktansvärt farligt när man beskriver den historiska forskningen, som pågår på det sätt som Matz Gustafsson gör: "Den högerideologiska historieskrivningens mål är att även utmåla de

Forts sidan 2

Cecilia Wadenbäck:

Gubbmaffian får maka på sig

Med anledning av Lars Borgströms inlägg i VB 38 undrar jag varför du, LB, tycker att jag har åtagit mig för många politiska uppdrag. Denna mandatperiod har jag fyra uppdrag, nämligen: ledamot i kommunfullmäktige, ledamot i byggnadsnämnden, ledamot i kommunfullmäktiges valberedning och partiföreträdare (vilket jag delar med Mats Olsson). Varför ojar du dig inte, LB, över att Mats Olsson har hela fem uppdrag eller att Roland Andersson (som har trappat ner) har fyra. Under förra mandatperioden hade jag också fyra uppdrag, varav en ordförandepost, men då tyckte du inte att det var för många. Är det inte istället så att du tillhör en gubbmaffia som har svårt att se kvinnor på traditionellt mansdominerade, tunga politiska poster. Vänsterpartiet är ett feministiskt

parti, och jämställdhet i praktiken innebär att männen ibland får maka på sig och släppa fram kvinnorna. Själv tycker jag att det hedrar partiets valberedning att den föreslog kvinnor till både ordinarie och ersättarposten i byggnadsnämnden när man föreslog två män till posterna i tekniska nämnden. Att du, LB, inte anser mig vara kvalificerad att sitta i byggnadsnämnden beror väl på att jag varken är man eller arkitekt. Ett gediget intresse för byggnads- och stadsbyggnadsfrågor väger lätt i sammanhanget, förstår jag. Intressant vore att få veta hur du ställer dig till valet av ersättare i byggnadsnämnden. Eva Kristensson är ju också kvinna, men hon är ju förvisso tillika arkitekt, så hon kanske går an? Eller? Själv hade jag gärna sett Eva som ordinarie, men hon avböjde av familjeskäl.

Du skriver också, LB, att Tomas Schlyter pga sjukdom inte kan fortsätta att besätta posten i byggnadsnämnden. Annars är det ju så med politiska poster att de tillsätts efter valet vart fjärde år, och att man innehaft en viss post under en mandatperiod innebär inte med automatik att man ska ha just den posten, eller någon annan post för den delen, efter nästa val. Jag tillhör dem som tror att det är viktigt med rotation på politiska poster, och med förnyelse inom partiet. Vi kan inte ha ett vänsterparti i Lund som enbart består av ett gäng femtioplus herrar samt några medelålders damer. Vi måste ha en lagom blandning av gamla ärrade kämpar och unga förmågor, annars kommer partiet att stagnera och själv dö.

Om det på något sätt kan lugna LB och andra upprörda vill jag bara

tillägga att jag tycker att avsnittet om stadsbyggnad, som Märten Dunér bidrog med i vårt lokala politiska handlingsprogram var bra. Vi kommer naturligtvis att arbeta utifrån det under mandatperioden.

Till Märten vill jag säga: Jag tycker att du drar felaktiga slutsatser av omröstningen på medlemsmötet. Dra tillbaka din utträdesansökan. Kom på partiets måndagsmöten och delta i utformandet av politiken. Du behövs i Vänsterpartiet i Lund.

Senast i dag träffade jag bekanta som, efter att ha läst Sydsvenskan, undrade vad vi egentligen har för oss i Vänsterpartiet. Det är inte roligt. Tyvärr är det så att den sortens skrivelser som

Forts sidan 2

Det är nödvändigt...

Forts från sidan 1

Debatten rasar i detta VB-nummer och det är som det ska. Vänsterpartister brukar inte lägga fingrarna emellan när det gäller att kritisera meningsmotståndare och det gäller också sådana man möter i det egna partiet. Demokratin bygger på fri debatt och kritik och så är det också med partidemokratin. Att det inte överallt står så väl till på den punkten har nyligen uppmärksammats: framför allt socialdemokrater och moderater har mycket lite av fritt meningsutbyte i sina partier – partiledningen lägger hellre locket på.

Desto tråkigare är det att det i flera av denna veckas inlägg framskymtar en önskan om att våra meningsskiljaktigheter, lokala och nationella, borde förbehållas en inre krets och t.ex. inte ventileras i Veckobladet. Svaret på det är enkelt: i så fall får vänsterpartiet – liksom andra partier i Lund – nöja sig med en interntidning. Veckobladet tillsammans med vänsterpartiet i Lund har med åren tillvunnit sig en aktning långt utanför de kretsar som delar våra uppfattningar och den står och faller med att vi är helt öppna. Det är nu snart tjugo år sedan Vänsterpartiets kongresser blev öppna tillställningar och ingen skulle i dag vilja ändra på det. Det är andra tider nu. Veckobladet tänker fortsätta värna om öppenhet och fri debatt.

Gubbmaffian...

Forts från föreg sida

herrar redaktörer, Lars Borgström (VB 38), Rolf Nilsson (VB 36) och även Gunnar Sandin (VB 36) ägnar sig åt enbart skadar partiet, samtidigt som det förser Sydsvenskan med mums fillibabba material. Både Per T Olsson och Jan Mårtensson tackar och bockar. Nej, den sortens byk tycker jag att vi kan tvätta internt i partiet, på medlemsmöte, den behöver vi inte vädra offentligt till skada för partiet och till skadeglädje för andra. Att vara redaktör för VB kräver omdöme, och att publicera personangrepp på medlemmar i partiet eller ungdomsförbundet är inte att visa det omdömet.

Cecilia Wadenbäck

socialistiska grundidéerna som totalitära läror. Allt detta för att framställa det rådande systemet med marknadsekonomi och liberal demokrati som det enda möjliga. Detta sker med en starkt förenklad historieskrivning där det viktigaste blir att räkna antalet lik. Vidare skriver MG: "Ett samhälle där den liberala historieskrivningen tillåts segra och upphöjas till objektiv sanning utan att någon gör motstånd är ett sjukt samhälle." Det är rätt anmärkningsvärda påståenden om Matz G menar vad han skriver. Antalet mördade, antalet torterade antalet förföljda ges för stor betydelse! I förhållande till vad, är min fråga. Menar Mats Gustafsson att det är det goda syftet bakom mordet, tortyren och förföljelserna, som är det viktigaste och att de enskilda människornas lidanden är mindre viktiga i sammanhanget?

Jag anser att det är nödvändigt att räkna liken och att göra det gång på gång så att ingen kan säga att de inte visste. Detta gäller Nazityskland, Sovjetunionen, Kina, Bosnien och Kosovo!

Jag tror också att det finns mera rättvisande kriterier på sjuka samhällen än att en liberal historieskrivning är den dominerande.

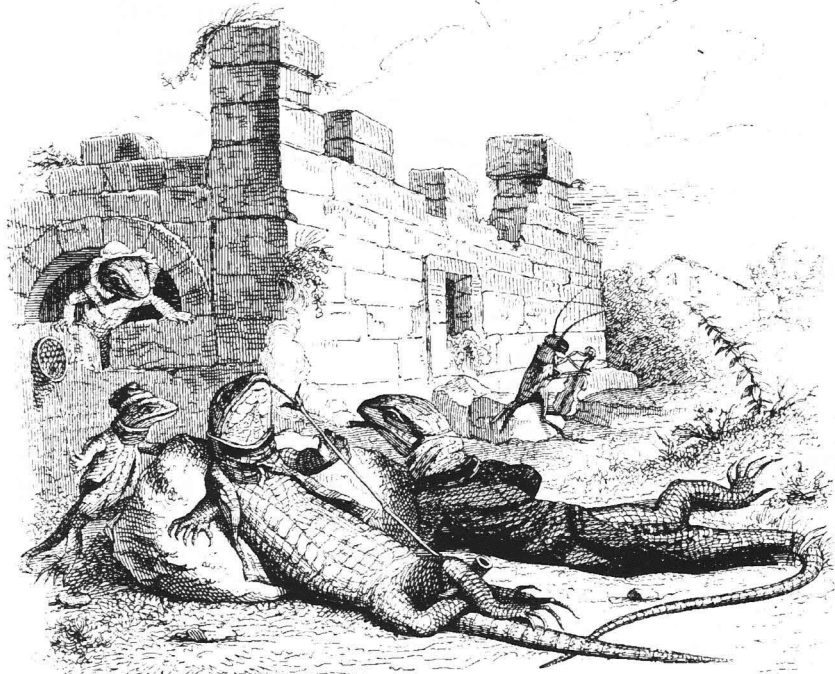
Det är svårt att låta bli att kommentera Kalle Larssons formuleringar: "Till frågan om Lenin..." De är om man behandlar dem extremt välvilligt - (ofrivilligt) komiska.

Kalle Larsson är nog inte ensam inom Vänsterpartiet om att tro att om man upphäver den privata äganderätten till produktionsmedlen så främjar man demokratin och den sociala rättvisan. Frågan om ägandet ges också en central roll i partiets näringspolitik. Därmed kan man också konstatera att vänsterpartiet och Kalle Larsson markant avviker från huvudströmningen inom den europeiska vänstern. Där går utvecklingen mot privatisering av statliga företag och präglas allmänt av en positiv inställning till privat företagande och ägande. Det är med all sannolikhet en säkrare väg till förstärkt demokrati

och social rättvisa än den extrema hållning som Kalle Larsson intar.

Avslutningsvis några ord om den liberala demokratin. Parlamentarismen är inte perfekt. Den behöver utvecklas och förstärkas. Det är uppenbart att den s.k globaliseringen ställer nya krav på den politiska demokratin. Det behövs t ex nya demokratiska nivåer av typ europaparlamentet med ordentlig beslutsmyndighet och det behövs bättre fungerande lokala demokratiska institutioner. Men trots sina brister är den liberala demokratin överlägsen alla hittills prövade andra system.

Rolf L Nilson

Mårten Duner

Du fick inte förtroendet att vara ordinarie ledamot i byggnadsnämnden i konkurrens mot Cecilia Wadenbäck. Detta betyder inte att vi föraktar dig eller dina ståndpunkter. Möjligen att vi har något starkare stöd för Cecilia. Eller mer

precist att några fler föredrog Cecilia framför dig. Personligen skulle jag gärna se er två tillsammans i denna nämnd. Vissa har gjort det till någon motsättning mellan "att bygga städer" resp "grön politik", men detta är ju ingen motsättning. Möjligen kan det vara detaljer som drar åt olika håll. Men för att lösa sådana ser jag det som mest fruktsamt att folk med olika idéer diskuterar med varandra.

Under mötet skulle det även väljas en suppleant till samma

nämnd. Men då backade du ur. Duger inte en suppleantplats åt dig? Jag hoppas att du i så fall har en bra motivering, men i så fall hade det varit bra om detta framfördes innan vi röstade om ordinarie ledamot.

Jag kan naturligtvis inte hindra dig från att lämna partiet, bara beklaga. Men om detta är anledningen så ser jag det som ganska tjurskalligt.

Sven-Inge Cederfelt

Inför fyra års ökenvandring

Det blev ett långt uppehåll i min artikel "Inför fyra års ökenvandring", dvs. fyra år utanför den kommunala maktens köttgrytor. En hel del har hunnit beslutas/ändras om det som jag föreslog och förutspådde i de två första avsnitten. Till exempel:

1. Det var oväntat lätt att få fram kandidater till alla nya regionposter. Lund behövde inte erbjuda sej att överrepresentera, och det hade knappast varit populärt med tanke på de diskussioner som har pågått i partidistriktet.

2. Den lokala v-avdelningens ekonomiska ramar inför nästa år är oklara ännu. Frågan om betydligt ökad närvaro/synlighet på partilokalerna är tills vidare olöst.

3. På det nationella planet har det seglat upp två stora frågor som måste påverka vårt lokala agerande: Leninfrågan och EU-frågan.

Jag börjar med den sistnämnda.

En öppen EU-diskussion

EU kommer säkert att diskuteras mycket under det närmaste halvåret, fram till parlamentsvalet. Valet av representanter till Strasbourg är inte upphetsande i sej men EMU har blivit ett hetare ämne än man kunde tro för några månader sedan. Valutaunionens start verkar lyckosam, opinionen är på väg att svänga.

Det finns anledning tro att vänsterpartiets konferens i januari antar eller rentav skärper det Europaprogram som partistyrelsen just har behandlat. Det programmet kommer att ligga till grund för vår valkampanj. Självfallet ska vi i Lund göra vad som på oss ankommer i den kampanjen och det finns säkert många röster att kamma hem, särskilt om man inte väjer för de något enklare och grövre argumenten. Det bör dock vara en lågpriskampanj för vår del, för våra knappa resurser behövs till så många viktiga ting.

Men liksom alla andra partier är vänstern ingen monolit i EU-frågan. Det finns en skala av åsikter, med övertygade federalister på den ena flygeln. Två ledande partiföreträdare som på sistone har framfört en mer EU-positiv hållning är Sten De Geer och Per Rosengren. Vi vet att EU-anhängarna är relativt många inom v-organisationen i Lund (jag är en av dem) och detta speglar en opinion bland vänstersympatisörerna i Lund och Skåne. Det är en intellektuell anständighetsfråga att vi ger utrymme för den opinionen under vårens diskussioner, lokalt men också med bäring på partiet i stort. Även om vänsterpartiet numera är pluralistiskt måste ha plats för en marxistisk syn på Europas enande.

VB är en självklar kanal för detta, men vi borde också ordna offentliga

debatter. Det vore intressant att få hit De Geer och Rosengren, men för egen del är jag (som tidigare nämnts) mest nyfiken på parlamentskandidaten Jan-Otto Andersson. Något till Öppet hus på första maj?

Vladimir Lenin & co

Det aktuella stridsdammet kring Lenin lägger sej antagligen snart men frågan dör inte, för vi kommer att få någon form av nationell upplysningskampanj. Jag förutsätter att vänsterpartiet försöker bredda den till att gälla ögarningar som begåtts av den omedvetna marknaden och dess många högst omedvetna agenter, men vi måste minnas att just vi har ett särskilt ansvar att ta itu med Lenin & co eftersom det rör vår egen ideologiska historia. Här har vi utmärkta lokala insatser av bland annat våra medlemmar Lars-Arne Norborg och Ulf Nymark att följa upp.

Intressantare än frågan om Lenin som buse är dock den om Lenin som teoretiker. Som skäligen misslyckad teoretiker. Redan på 1970-talet fanns det framstående marxister som påvisade bristerna i Lenins teorier om staten, om imperialismen, om partiet. Det sistnämnda är mest angeläget att ta itu med eftersom idéerna om den demokratiska centralismen fortsätter att ha ett så olyckligt inflytande i vänsterpartiet.

Till det som jag själv tycker har stått sej bäst hos Lenin är de insikter om politisk taktik som han uttryckte i den lilla skriften "Radikalismen, kommunismens barnsjukdom". Att det kan vara givande med studier kring klassiker har jag relativt färsk erfarenheter av efter den cirkel kring "Kommunistiska manifestet" som jag ledde för några år sedan. Jag skulle gärna diskutera barnsjukdomar med intresserade, inte minst vänstrare. De behöver förstärka sin teoretiska medvetenhet och profil. Det är lite trist och onödigt att Lundavänstern mest givande teoretiska diskussioner just nu förs i socialdemokratiska studentklubben.

Vårda rödgröna alliansen!

Den rödgröna regeringsalliansen i Lunds kommun fungerade bra, det är ett allmänt omdöme. Ett strategiskt mål för den närmaste valperioden är naturligtvis att återvinna makten i 2002 års val.

I riksdagen har regeringsmajoriteten fungerat fint hittills, inte minst genom vänsterpartiets försiktiga och ansvarsfulla hållning som bygger på ett långsiktigt perspektiv.

Att den kunde komma till stånd berodde inte minst på det samarbete som under föregående period hade utvecklats i många landsting och kommuner, däribland Lund. Men även den pågående regeringssamverkan stärks av att det finns en bas av goda relationer på andra politiska nivåer.

Ett problem är emellertid att den lokala samverkan inte sker lika lätt om inte omständigheterna, alltså den gemensamma makten, tvingar fram den. Att de tre partierna inte bemödar sej om att koordinera sina reaktioner (motioner och annat) på de styrande borgarnas politik. Ja, det är närmast undvikligt att de tre profilerar sej i kommunalpolitiken. Detta bör då motverkas genom att kontakterna byggs ut på andra plan. Härmed två konkreta förslag:

1. Vi anstränger oss att utveckla förstamajsarbetet med socialdemokraterna. Vi prövar tanken på gemensam demonstration, men när den troligen faller ser vi till att vi får en samverkan kring Öppet hus, rockkonsert på Stortorget (det arrangemang som var aktuellt förra gången) och fest. Det senare lär förutsätta att vi är beredda att rucka på vår gamla vana att avtåga klockan två. Den här frågan skulle nog kräva ett initiativ rätt snabbt.

2. Vi föreslår miljöpartiet en gemensamt arrangerad Vårpromenad. Det som hette Vänsterns vårpromenad när vi själva stod för den men som nu självklart bör ha ett bredare namn. Vi väljer en vacker söndag i maj, beger oss till Kungsmarken, inbjuder Midnattskören att sjunga vårsånger och Nils Lewan, Matz Hammarström och Karin Svensson Smith att tala om värdet av stadsnära naturområden.

Var ligger Skatteberga?

Men utflykten från Lund bör inte vara en engångs- och söndagsföreteelse.

Valresultatet visar att vänstern har en försvarlig mängd sympatisörer ute i bushen. Där var där som de stora relativa ökningarna fanns. Det finns all anledning tro att vi fick de rösterna för vår allmänna ideologiska profil och inte för vårt engagemang i de östra kommundelarnas frågor, för även om vi har arbetat seriöst i kommunalnämnderna Dalby, Sandby och Veberöd så har vi inte lyckats föra ut den politiken till en bredare allmänhet.

Första villkoret är förstas att vi breddar vårt elementära vetande. Jag vet att det finns medlemmar av vänsterpartiets fullmäktige-grupp

V Lunds styrelse:

Med anledning av den senaste tidens skrivelser om Ung Vänster, vill styrelsen för Vänsterpartiet framhålla följande:

Vi är stolta och glada över att ha ett så livaktigt ungdomsförbund i Lund och att det är viktigt och värdefullt att ungdomar engagerar sej politiskt. Ung Vänster har de senaste åren genomfört flera väl organiserade aktioner med ett bra politiskt innehåll och vi vill uppmuntra dem till att fortsätta med detta. Dessutom bedriver Ung Vänster ett omfattande studiearbete som vi också är imponerade av. Det är rentav så att vi i styrelsen är lite avundsjuka på detta. Kanske har vi något att lära här. Utöver detta så har Ung Vänsters aktivitet bidragit till en förnyring och förnyelse av vänstern i Lund. Vänsterpartiet i Lund har fått nya medlemmar med bakgrund i Ung Vänster - en förstärkning som vi väl behöver. Vi vill också påminna om att Ung Vänster lade ner ett stort arbete under valrörelsen (och också 1 maj). Man skötte inte bara det som kan sägas åvila ett ungdomsförbund (såsom skolpresentationer) utan gjorde också i övrigt stor insats. Utan Ung Vänster hade vi haft svårt att klara valrörelsen. Att kommunikationerna mellan vänsterpartiet och Ung Vänster ibland gnisslade tycker vi inte är något att haka upp sig på - till det gnisslet är nog alla lika skyldiga.

Slutligen anser vi att det är trist att den debatt som förts om Ung Vänster av vissa partimedlemmar har förts på borgerliga tidningars ledarsidor utan att först ha förts internt. Styrelsen överväger att utlysa ett medlemsmöte om förhållandet mellan vänsterpartiet och Ung Vänster.

Styrelsen Vänsterpartiet Lund

som inte vet var Lyngby eller Skatteberga ligger. En exkursion till den klassiska utsiktspunkten Romeleklint, varifrån man i siktigt väder ser hela kommunen, kunde vara en lämplig start. Sen gäller det att sätta sej in i de lokala frågorna vare sej det gäller skolor, trafik eller naturvård. Därefter att skriva program, insändare, motioner.

Det får naturligtvis inte innebära att vi automatiskt ställer upp på allsköns lokala opinioner. De är ofta trångsynta, konservativa och rentav egoistiska. Vi bör kämpa för vindmöllor, biogasanläggningar och spårvägar, och vara beredda att köra över det lokala motstånd som kan finnas, men vi bör göra det utifrån en bas av gedigen kunskap och därmed vinna respekt för vår hållning.

Gunnar Sandin

(sista avsnittet)

Livet på månen

Stadsteatern var välbesökt i söndags eftermiddag 6 december. Operavännerna fyllde salongen vid ett av de för Lund sällsynta operagästspelen. Ett antal artister från Kungliga Operan med nestor Erik Saedén som primus motor kompletterade med sångare och sångerskor, som nyss gått ut Operahögskolan, framförde Josef Haydns, *Livet på månen*. En riktig orkester med musiker ur Hovkapellet och under Cecilia Rydinger Alins ledning stod för musiken. Projektet går under beteckningen Operastudio 98. Det är ett samarbetsprojekt mellan Kungliga Operan och Operahögskolan i Stockholm. Syftet är att finna former för övergången mellan operautbildningens slutfas och operahusets värld och dess krav. För detta vällovliga syfte har utbildningsdepartementet anslagit särskilda pengar, 6 miljoner kronor för 1998 och ungefär lika mycket för ett nytt projekt 1999.

Föreställningen var av hög kvalitet. Den var lättasat välspejad och välsungen. Med andra ord ett utmärkt alternativ till att se Juventus - Lazio på TV3. Det är bara att hoppas att Hoffman, som nästa projekt heter blir lika lyckat och att det går ut på turné så att de, som missar föreställningarna på Vasan i januari, också får chansen.

Detta omnämnande i efterhand kan synas en aning märkligt för den oinvidige. Bakgrunden är som alltid i VB politisk. Under tecknad har fått vänsterpartiets förtroende att vara politiskt vald ledamot av Operahögskolans styrelse. Det är för övrigt Sveriges minsta högskola med färre än femtio studerande. Skolans verksamhet präglas av hög kvalitet både i undervisning och i det konstnärliga utvecklingsarbetet och utvecklar därför sångare, repetitörer och operaregissörer av hög kvalitet till världens scener. Att skolan ligger i Stockholm och jag bor i Lund gör att jag till min grämselse missar de flesta elevarrangemangen. Söndagen var en möjlighet att uppleva på hemmaplan.

Slutligen: Operavännerna kan se lundavären an med tillförsikt: Ett gästspel av Folkoperans Figaro har utlovats. Missa inte det tillfället!

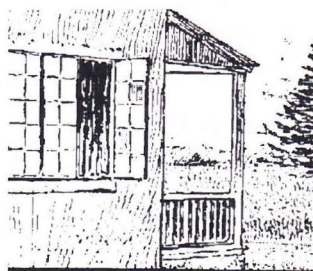
RN

De fulde danskor...

VB fortsätter härmed sin påbörjade folkkupplysning om tillståndet i de västra provinserna gemenligen kallat Danmark. Även denna gången gäller det våra nabors umgänge med alkoholen. Samtidig, som vi i svenska tidningar kan läsa om de svenska gymnasiernas spritvanor behandlas liknande frågor på danska. Hos oss är det framför allt de unga flickornas beteende, som väckt uppmärksamhet. Tjejeerna på de praktiska programmen konsumerar alldeles för mycket för att det skall vara tillrädligt och hälsosamt i längden. De dricker bl a för mycket av inredrycken HB. V instämmer fullt ut i den oro, som uttrycks i media. Tro inte annat. Men... man kan och bör ändå se saken från livets ljusa sida för att citera Brian.

Ser man saken i ett världsperspektiv, finns det ändå något att glädjas åt. Svenska ungdomar är bland de nyktraste i Europa. Det är faktiskt sant. På andra sidan Sundet skrev man för någon vecka sedan i Berlingske: Danske teeagere har verdensrekord i druk. Intet annat land har så fordrukne unge som Danmark. Samtidigt er danske 15-åringe nummer tre på listen över völd i skolen.

Källan är en UNICEF-rapport från 1997 där dessa fakta redovisas. På frågan om hur många 15-åringar som har varit berusade två eller flera gånger svarar 67 procent av danska piger och 65 procent av drengerne, ja. Jämförbara siffror för svenska flickor är 22 och för pojkar 27 procent. Rapporten krossar som synes myten om att det bara är svenska ungdomar, som super i Danmark. "Fulde svensker" som de säger. Sanningen är i själva verket att det är danskarna som super mest i Danmark. Ja kanske i världen. Ätminstone i vissa åldrar.

Nygammal biogashistoria

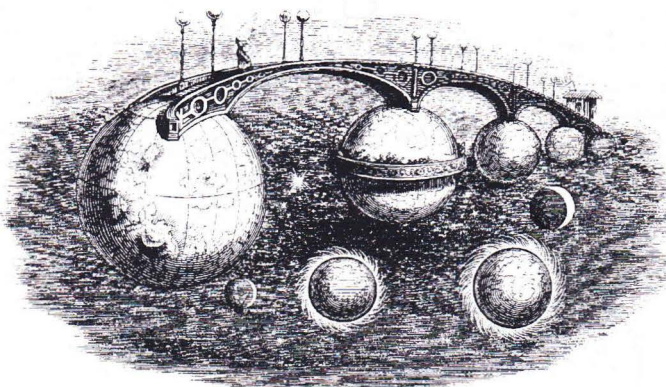
I den pågående insamlingen av smaklösa skämt kring den aktuella biogasen har vi fått in ett bidrag från signaturen OA. Vi tar efter viss tvekan in den p.g.a. dess kommunalpolitiska anknytning, men i övrigt får den stå okommenterad.

Jo, det var alltså i en kommun uppe i Mellansverige, där man faktiskt redan har en biogas-anläggning i drift.

Då var det så att en av ortens moderata påläggskalvar, den 23-åringe men blyge reservlöjtnanten von P., var på söndagsutflykt i sin röda sportbil med en ung och frank dam han hade träffat på ett möte med miljödelegationen och nu var ute med för första gången. Hon var vegetarian och hade övertalat sin kavaljer att äta vegetariskt (linsgryta med bönor) på det trevna utvårdshus där de intog sin söndagslunch.

Näväl, på hemvägen tog ju naturen ut sin rätt, och den unge von P. kom i beråd. Det fanns bara en lösning. Han vevade raskt ner sitt bilfönster - här krävdes åtgärder i tid. Men då spred sig plötsligt en ohygglig doft i bilen. Den blyge von P. blev pionröd i ansiktet och stammade fram: - Ursäkta!

- För all del, sa den unga damen, jag var rädd att det var biogas-anläggningen här utanför som hade börjat krängla igen!

Småbitar från Kristianstad

Regionfullmäktiges första budget-sammanträde som avhölls i Kristianstad inleddes med fem minuters ajournering. En aning snopet kanske. Anledningen var att 2:e vice ordföranden, Per-Olof Håkansson (s) från Trelleborg inte fått tag i någon taxi vid stationen. Om han lämnat bilen hemma för att undvika p-böter är inte känt.

Sven-Erik Bergqvist, socialdemokraternas förste man följde upp med att i början av sitt budgetanförande begära... Just det. Ajournering. Anledningen denna gång var att handlingarna kommit ut alldeles försent. Om Håkansson bara fick fem minuter så var Bergqvist mera framgångsrik. Han belönades med hela enochenhalf timme.

Ibland blir det där med regionalpolitik svårt. Det drabbade Berit Wirödal (Kd) som var så till sig av glädje över väljarnas stora förtroende, att hon när hon avslutat sitt tacktal till dem, brast ut i följande: "Vi vill att Skåne skall bli det landskap i Sverige, som alla flyttar till.

Många talade länge. Det var färre, som talade väl. Per-Invar Magnusson (SkV) bildade en egen grupp: Han konstaterade att Skånes Vål har fler väljare än Miljöpartiet och ändå resten av sitt tal om budgeten på 24 sekunder.

MÖTE MÖTE

KOMMUNALPOLITISKA GRUPPEN
Inget måndagsmöte den 14/12. Däremot terminsavslutning för alla kommunalpol. aktiva med glögg 21/12 kl 19 hos Cecilia. Föranmälan 13 81 81.

RÖDA KAPELLET Sö 13/12 kl 18.45.
Rep med Joakim på Folkuniversitetet. Weill. Terminens sista repetition. Nästa repetition söndag 10/1 99.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Sten Henriksson, Rolf Nilsson m.fl.
Näste redaktör: Karin Blom

Manus sänds per post till: Veckobladet, Svartbrödersg 3, 223 50 Lund. Måndag e. 17 till fax 046-123123.
Manus mottas gärna på epost, vp@lund.mail.telia.com eller 3,5" diskett.
Telefon till redaktörerna:
Karin Blom 046-14 16 12
Rolf Nilsson 046-12 90 44
Gunnar Sandin 046-13 58 99
Vid utebliven tidning ring:
Sven-Bertil Persson 046-13 82 13.